

O hezkém ukončení základní školy slyšíme často, o základu pro život taky, o důležitosti toho všeho také. Já bych se teď zmínila o významu pro nás absolventy.

Každý, kdo by řekl, že všechno ve škole je špatný, by lhal, stejně jako by lhal ten, který říká, že škola byla vždycky jako procházka růžovým sadem... Mluví o základu do života, ale málo říká o tom, že tohle je samotný život. Od 1. do 9. třídy jsme se posouvali, zlepšovali a rostli společně se všemi okolo nás pod vedením učitelů.

Okolí nám hodně pomohlo a bez kolektivu by to nikdy nemohlo být takové.

A po tolika nekonečných stížnostech na školu a na nespočet testů se začíná počítat každá poslední hodina jednotlivých předmětů, poslední testy, poslední zapsané známky, poslední obědy, poslední přestávky, společně s posledními větami, které jsme řekli učitelům.

Přišlo i loučení se spoustou emocí i pláče. V jednu chvíli jsme si uvědomili, kolik lidí se nám oddálí.

Tak co? Opravdu je škola jen o testech a známkách?

Magdaléna Šrámková